

ת"פ 52749/08/16 - מדינת ישראל נגד טימורבק רחמטולייב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 52749-08-16 מדינת ישראל נ'
רחמטולייב(עציר)

לפני כבוד השופטת בכירה יעל פרדלסקי
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשם
טימורבק רחמטולייב (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה - מתמחה אברהם ישי

ב"כ הנאשם - עו"ד יעל ניסן פינקלמן

הנאשם - בעצמו

מתורגמן לשפה הרוסית על ידי מתורגמן בית המשפט לב גודוביץ' החל משעה 09:20

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירה של תקיפה בכוונה לגנוב, עבירה לפי סעיף 381(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), ובעבירה של גניבה, עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין.
2. בקליפת אגוז אציין, כי בהכרעת הדין קבעתי, שהוכח בפניי כי ביום 27.8.15 מר ולדימיר דובגולבסקי (להלן: "**המתלונן**") פגש באקראי ברחוב בבת-ים את הנאשם, אותו הכיר מספר שבועות עובר ליום 27.8.15 וכן את אמו של הנאשם וגבר שלא הכיר (להלן: "**האחר**") והוזמן לביתו של הנאשם, לאחר ששהה המתלונן ביחד עם הנאשם והאחר בביתו של הנאשם יצאו הנאשם המתלונן והאחר מביתו של הנאשם ושתי בקיוסק בבת ים בירות. בעת שהמתלונן פתח את ארנקו כדי לשלם עבור הבירות הבחין הנאשם שיש כסף בארנקו של המתלונן וביקש כסף מהנאשם, המתלונן הסביר לנאשם כי הכסף נועד לתשלום שכר דירה ועזב את הקיוסק. בעת שהלך המתלונן ברחוב העצמאות בבת-ים, תקף אותו הנאשם שלא כדין בכך שגרר אותו, חנק את המתלונן מאחור ולאחר שהמתלונן נפל על המדרכה ומצחו נחבל, המשיך הנאשם לתקוף אותו על ידי כך שחנק אותו. בנסיבות אלו המתלונן התקשה לנשום והנאשם גנב את ארנקו של המתלונן שהיה בכיסו וברח עם האחר. המתלונן רדף אחר הנאשם ובסמוך לביתו של הנאשם, החזיר הנאשם למתלונן שדימם ממצחו את כל הכסף שהיה בארנקו וכן החזיר לבקשתו את הארנק, תוך שביקש ממנו

שלא יתקשר למשטרה. בנסיבות אלו הגיעו שוטרים ועצרו את הנאשם. עוד קבעתי בהכרעת הדין, כי כתוצאה מהתקיפה חש המתלונן סחרחורת איבד דם והחתך במצחו הודבק בבית חולים.

3. תמצית טיעוני ב"כ הצדדים לעונש:

א. ב"כ המאשימה הגיש גיליון הרשעות קודמות של הנאשם, גזר דין מת"פ שלום ת"א 49831-07-12 ופסיקה וטען, כי העבירות בגין הורשע הנאשם בוצעו בנסיבות מחמירות מאחר ומדובר במכרים, במעשה מתוכנן, כשהמתלונן הופתע מהתקיפה. כן טען, כי פוטנציאל הנזק היה גדול, שכן מדובר בנאשם בעל רקע באומנויות לחימה אשר חנק בעוצמה את המתלונן במקום רגיש. עוד טען, כי כתוצאה מביצוע העבירות נפגעו ערכים מוגנים שעניינם פגיעה בשלמות הגוף, שלווה נפשו, כבודו וקניינו של האדם, כאשר מידת הפגיעה בערכים המוגנים נפגעה ברף לא מבוטל וקיים דמיון במעשיו של הנאשם לעבירת שוד. ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה וטען, כי מתחם העונש ההולם נע בין 16 חודשי מאסר ל-30 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בנוסף הפנה לגיליון הרשעות קודמות של הנאשם ממנו עולה, כי רוב הרשעותיו הקודמות של הנאשם עניינן בעבירות אלימות, ובגין נדון בין היתר למאסרים בפועל. עוד טען כי הנאשם השתחרר בחודש יוני 2018 ממאסר, כאשר הרשעתו האחרונה מעידה על מסוכנות יתירה של הנאשם ועתר להפעיל את 6 חודשי המאסר על תנאי התלוים כנגד הנאשם ולהטיל על הנאשם עונש מאסר שלא יפחת מ-30 חודשים. בנוסף עתר להטיל על הנאשם מאסר על תנאי, פיצוי משמעותי וקנס מתון.

ב. ב"כ הנאשם הגישה מסמכים ופסיקה וטענה, כי הרקע לביצוע עבירות עניינו שתיית אלכוהול. הנאשם פנה לאחרונה לטיפול מסודר ביחידה להתמכרויות בבתי-ים, וכן נפגש עם עובדת סוציאלית של הסנגוריה הציבורית אשר סבורה כי יש לרתום את הנאשם לטיפול, ועתרה לאפשר לנאשם לעבור הליך טיפולי ושיקומי וכן עתרה להפנות את הנאשם לקבלת תסקיר שירות מבחן ולדחות את מתן גזר הדין.

עוד טענה, כי נסיבות ביצוע העבירה חריגות, המתלונן, הנאשם והאחר ישובו ושתו יחד בירות, ולאחר מכן הלכו יחדיו, כאשר תוך כדי כך ביצע הנאשם את העבירות. מדובר באירוע ספונטני, לא מתוכנן וללא כוונת זדון, שבוצע ככל הנראה בהשפעת אלכוהול, כשלאחר האירוע ברח הנאשם מספר מטרים בלבד, השיב למתלונן את ארנקו, והמתין עימו למשטרה, תוך כדי שהוא מטפל במתלונן ומנגב את דמו. בנוסף טענה, כי יש להתחשב בחלופי הזמן, בכך שהנאשם עלה לישראל בשנת 2000, התייתם מאביו, מתגורר עם אמו, ייצג את ישראל בתחרויות עולם בג'ודו והיה אלוף עולם. בכך שלנאשם אין תיקים פתוחים, יש לו הרשעה מאוחרת משנת 2017, ניהול ההוכחות היה ממוקד, כשבית משפט לא קיבל את גרסת הנאשם. כן טענה, כי יש להתחשב בכך שהמשטרה סגרה את התיק נגד אחר, אשר זוהה על ידי הנאשם, מדובר בתקיפה שבוצעה בצוותא ויש לתת ביטוי בענישה לאכיפה הבררנית. ב"כ הנאשם עתרה לדחות את עתירת המאשימה להפעיל 6 חודשי המאסר על תנאי מת"פ 49831-07-12 וטענה, כי מדובר בתנאי שכבר הופעל, מאחר ובית המשפט בגזר הדין בת"פ 49831-07-12 הטיל תנאי שפוצל ל-2 תנאים, שמטרתם ליצור הבחנה בין עבירות חמורות לעבירות קלות, ולמעשה מדובר בתנאי חופף, כשנהוג כי בית המשפט לא מפעיל תנאי כאשר הופעל כבר אחד מהתנאים מהתנאי שפוצל בתיק אחר. ב"כ הנאשם הפנתה לפסיקה בה הוטלו על נאשמים שהורשעו בעבירות שוד מאסר על תנאי ולכל היותר 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ועתרה שלא להפעיל את 6 חודשי המאסר על תנאי ולהטיל על הנאשם מאסר על תנאי. לחילופין עתרה להטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, בכפוף לחוות דעת של הממונה על עבודות שירות, ולהפעיל את 6 חודשי המאסר על תנאי

בחופף.

4. לאחר ששקלתי את עתירת ב"כ הנאשם לדחות את מתן גזר הדין כדי לאפשר לנאשם להשתלב בהליך טיפולי ושיקומי לאחר שלטענתה הנאשם התקבל והחל בטיפול באלכוהול ביחידה לטיפול בהתמכרויות בעיריית בת-ים וכן להפנותו לתסקיר שירות מבחן, מצאתי לדחות את הבקשה. מעיון במסמך שהגישה ההגנה רהל/1 עולה, כי מדובר במסמך של היחידה לטיפול בהתמכרויות בעיריית בת-ים ללא תאריך, המורה לנאשם להמציא בדיקות דם, שתי ומסמכים רפואיים נוספים. מעיון בגזר הדין בת.פ. 49831-07-12 מיום 20.10.14 עולה, כי במסגרת התיק הנ"ל בו הורשע הנאשם בביצוע שורה של מעשה תקיפה, הופנה הנאשם לשירות מבחן, התקבלו שלושה תסקירים מהם עולה, כי הנאשם הופנה ליחידה להתמכרויות לטיפול באלכוהול, לא הגיע לטיפולים, ועל אף ההזדמנויות הרבות שניתנו לו בשירות מבחן שלל הנאשם בעייתיות ונזקקות טיפולית. אני סבורה, כי בנסיבות בהן הנאשם לא לקח אחריות על מעשיו ולא הביע חרטה, וכן לא ניצל את הזדמנויות קודמות שנתן לו בית המשפט בת.פ. 49831-07-12 לעבור הליך טיפולי ושיקומי הן במסגרת היחידה להתמכרויות והן במסגרת שירות מבחן, אין מקום לדחות את מתן גזר הדין, ולאפשר לנאשם לעבור הליך טיפולי ושיקומי בטרם מתן גזר הדין.

5. מתחם העונש ההולם:

א. הנאשם הורשע כאמור בביצוע עבירה של תקיפה בכוונה לגנוב, ועבירה של גניבה. הערך המוגן שנפגע כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, עניינו הגנה על שלום הציבור מפני פגיעה שלא כדין בגופו ובחיייו, וכן הגנה על קניינו של האדם.

בתי המשפט הבהירו לא אחת בפסיקתם את הצורך להדביר את תופעת האלימות שקנתה לה אחיזה בחברה בישראל, המחייבת ענישה מחמירה והולמת, שיהיה בה ביטוי לחומרה בה רואה החברה התנהגות פסולה כזו. בע"פ 7878/09 מדינת ישראל נ' פלוני, (3.8.10) נאמר: **"תופעה נוראה זו של אלימות קשה וחסרת רחמים אשר פשתה בארצנו כאש בשדה קוצים מחייבת את כל הגורמים לתת ידם למלחמת חורמה. האלימות מכרסמת ביסודות חברתנו, ועלינו להשיב מלחמה כנגד אלו הנוטלים חרות לפעול באלימות כלפי הזולת. במסגרת מלחמה זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו. 'חברתנו הפכה להיות חברה אלימה, ותרומתו של בית-המשפט למלחמה באלימות היא בהטלת עונשים ראויים...' (כן ראה לדוגמה ע"פ 5794/13 מדינת ישראל נ' שיכה) (2.4.14).**

כן ראה את דברי בית משפט העליון ברע"פ 2797/09 חגי גולן נ' מ"י (2.4.09): **"עבירות התקיפה לשם גניבה, ובמיוחד כאשר עבירות אלו מופנות כלפי החלש ותוך שימוש באלימות, הינן חמורות ביותר ויש בהן משום תופעה שיש לעקרה משורש".**

ב. נסיבות הקשורות לביצוע העבירות:

בעת קביעת מתחם העונש עמדו לנגד עיניי, הנאשם שעסק באומנויות לחימה ואף היה, לטענת ב"כ הנאש, אלוף עולם בג'ודו, תכנן את מעשיו בעת שראה שלמתלון כסף בארנק, כשהנזק הגופני, הנפשי והכספי שהיה צפוי להיגרם כתוצאה מביצוע העבירות גבוה, ושכספו של המתלון וארנקו הוחזרו למתלון. אני דוחה את טענת ב"כ הנאשם כי בהמתנת הנאשם ביחד עם המתלון למשטרה לאחר שהמתלון הגיע סמוך לביתו של הנאשם, יש נסיבה לקולא שכן נאשם ידע שזהותו ידועה למתלון, כמו גם כתובת מגוריו.

ג. מידת הפגיעה בערכים המוגנים:

לאחר שבחנתי את נסיבות ביצוע העבירות אני סבורה כי מידת פגיעת הנאשם בערכים המוגנים בינונית .

מדיניות הענישה הנוהגת:

ד.

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה, כי הוטלו על נאשמים שהורשעו בעבירות בגין הורשע הנאשם עונשי מאסר במנער שבין מאסר שניתן לרצותו בעבודות שירות ועד למס' שנות מאסר בפועל ראה לדוגמה: [עפ"ג 40939-03-11 (מחוזי ת"א) **מדינת ישראל נגד שקלאר** (16.5.11), ת"פ (מחוזי ת"א) 4152/09 **מדינת ישראל נ' עקל** (04.01.10) ת"פ 10125-04-15 (מחוזי מרכז) **מדינת ישראל נ' אשר טנבאום ואח'** (24.11.15) בת"פ 21720-09-12 (שלום ת"א) **מדינת ישראל נגד נגאר** (3.3.13), בת"פ 30161-05-12 (שלום ת"א) **מדינת ישראל נגד אביהל הוקובי** (28.1.13) בת"פ 20217-10-14 (מחוזי חיפה) **מדינת ישראל נ' מריסאט** (20.3.16), בת"פ (מח' ת"א) 46874-01-12 **מדינת ישראל נ' עיסאוי** (18.4.13)].

ה. לטעמי, מתחם העונש ההולם בהתחשב בערכים המוגנים שנפגעו, בנסיבות ביצוע העבירות, ובמדיניות הפסיקה נע בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותו בעבודות שירות ל-24 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

6. בבואי לגזור את דינו של הנאשם עמדו לנגד עיניי בנוסף למתחם העונש ההולם, טיעוני ב"כ הצדדים ומסמכים שהוגשו ע"י ההגנה. עוד עמדו לנגד עיני חלוק הזמן, גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם ממנו עולה, כי לנאשם הרשעות בגין ביצוע עבירות רכוש, עבירות אלימות לרבות עבירה של דרישת נכס באיומים, עבירות כנגד שוטרים וכנגד עובדי ציבור בגין נידון למאסרים בפועל ולמאסרים על תנאי, כשהרשעה האחרונה של הנאשם היא משנת 2017, בגין ביצוע עבירות של דרישה נכס באיומים, עבירות גניבה ועבירות אלימות שבוצעו בשנת 2017. עוד עמדו לנגד עיניי העובדה, כי הנאשם ביצע את העבירות כ-10 חודשים לאחר שנגזר דינו בת.פ 49831-07-12 בו הורשע בביצוע עבירות של איומים, הפרעה לשוטר ותקיפה הגורמת חבלה של ממש, והוטלו עליו בין היתר 75 ימי מאסר שירוצו בעבודות שירות ו-2 מאסרים על תנאי, שלא הרתיעו את הנאשם לחזור ולבצע עבירות.

בנוסף עמדו לנגד עיניי נסיבותיו האישיות של הנאשם וכן העובדה כי מהראיות שהובאו בפני עולה, כי לאחר שהמתלונן הותקף והנאשם גנב את ארנקו, ברח הנאשם עם האחר, והתיק כנגד האחר נסגר מחוסר ראיות.

7. אני דוחה את טענת ב"כ הנאשם, כי אין להפעיל את 6 חודשי המאסר על תנאי שהוטלו על הנאשם בת.פ שלום ת"א 49831-07-12, מאחר והופעלו בת.פ 14250-10-17 (קריית שמונה) 4 חודשי מאסר על תנאי שהוטלו בת.פ 49831-07-12. מעיון בגזר הדין בת.פ 49831-07-12 עולה, כי הנאשם הורשע בגין ביצוע עבירות של איומים, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו ותקיפה הגורמת חבלה של ממש, והוטלו על הנאשם, בין היתר, עונשי מאסר על תנאי מפוצלים, 6 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור עבירה של תקיפה ו-4 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור עבירה של הפרעה לשוטר או איומים. בפסיקה נקבע כי פיצול מאסרים מותנים אין משמעותו הפעלתם לחילופין. יפים לעניין זה דברי בית המשפט בע"פ 2333/13 **באסל סאלם נגד מדינת ישראל** (03.08.14): "**פיצול המאסרים המותנים אין משמעותו הפעלתם לחילופין באם יעברו שתי העבירות המנויות בתנאי, בייחוד כאשר הן נעברות באירועים שונים לחלוטין ומופעלים במסגרת גזרי דין נפרדים. יודגש כי אין לשלול את ההיגיון שבקביעת עונשי מאסר מותנים שונים במסגרת הליך משפטי אחד. נדמה כי התכלית שבהטלת שני מאסרים מותנים שונים**

הינה לאו דווקא להיטיב או להרע עם המורשע, אלא מימוש עקרון ההלימה... גם לגבי רכיב המאסר המותנה...". יחד עם זאת מצאתי בבואי לגזור את דינו של הנאשם להתחשב בכך שהוטל בת.פ. 49831-07-12 תנאי מפוצל בגין אירוע אחד והתנאי של 4 חודשי מאסר על תנאי הופעל כאמור בת.פ. 14245-10-17 ולפיכך אפעיל את מרבית 6 חודשי המאסר על תנאי, בחופף לעונש המאסר שאגזור על הנאשם.

8. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, כשלנגד עיניי תיקון 113 לחוק העונשין, וכשלא מצאתי כי יש לחרוג ממתחם העונש לקולא משיקולי שיקום או לחומרא, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 18 חודשי מאסר בפועל.

ב. אני מפעילה את 6 חודשי המאסר על תנאי, התלויים ועומדים כנגד הנאשם, שהוטלו על הנאשם בתיק פלילי (ת"א) 49831-07-12 מהם 2 חודשים במצטבר לעונש המאסר שגזרתי על הנאשם ו-4 חודשים בחופף לעונש המאסר שגזרתי על הנאשם.

סך הכל ירצה הנאשם 20 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור על כל עבירת אלימות ו/או עבירת רכוש, למעט עבירה על פי סעיף 413 לחוק העונשין.

ד. הנאשם יפקיד בקופת בית משפט השלום בת"א, פיצוי בסך 2,500 ₪ למתלונן ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, בכל ראשון בחודש החל מיום 1.2.19. אי תשלום שיעור אחד במועדו יעמיד את היתרה לפירעון מיידי.

ה. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 1,000 ₪, לא יאוחר מהיום בשעה 17:00, להימנע במשך שנתיים מלעבור על העבירות בהן הורשע. לא תחתם ההתחייבות יאסר ליומיים.

זכות ערעור תוך 45 יום לביהמ"ש המחוזי.

מזכירות תשלח עותק של גזר הדין לשב"ס.

ניתנה והודעה היום ה' טבת תשע"ט, 13/12/2018 במעמד הנוכחים.